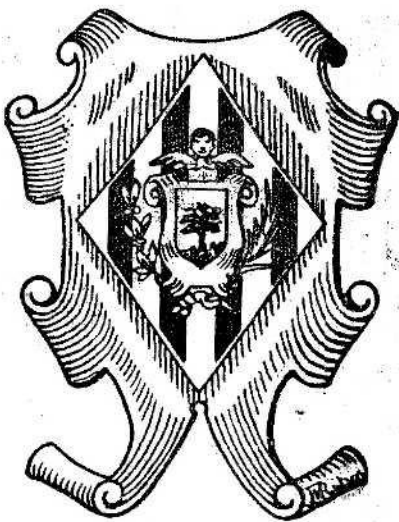

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2.00 ptes; Fora, 2.25; Extranjer, 3.00
Número torrent, 20 cèntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITTITS: 20 CÈNTIMS LÍNEA
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Davant aquesta gran crisi

Poques vegades, del nostre record, s'ha passat per una crisi econòmica tan intensa com la per que avui passem. Sobretot les comarques purament agrícoles, com la nostra, passen per una prova tan forta de resistència a la misèria, que deixa concirós al que s'entesta en voler saber fins on ella arriba. Direu que sempre se n'han passat de crisi i que tot i elles els pobles han subsistit i d'un temps un altre n'ha vingut; si, efectivament, així és, i si no fos aquesta remota esperança, la vida esdevindria tan trista que fora un turment inacabable; però tornem al nostre tema, a la crisi que aquí passem per la depauperació de tots els preus sustentats per les produccions agrícoles, que be val un comentari aquest fenomen econòmic que vivim i del qual no anirem pas nosaltres—pobres de nosaltres—a buscar-ne l'origen a fi de cercar-li solució.

Però vivim una certesa, i és aquesta la penúria que s'ha fet mestresa de tots i ens imposa la seva trista realitat; i aquesta realitat no es pot curar per nosaltres sols, i serà llarg el seu reialme i potser i tot s'agreugi més encara el seu domini. ¿Què cal fer davant aquest pervindre? Difícil és donar consell. El mal és fondo i te ramifications insospitades; sols doncs es pot aconsellar la austeritat, el sacrifici de les petiteses i egolatries, la conformitat en el guany escàs i la humilitat en el procedir. Que aviat són donats aquests consells, i que difícil és practicar-los. Doncs bé, la solució assenyada és aquesta i sols amb ella es pot afrontar la penúria present. Prou sabem que no és aquest el camí que se segueix, i també estem convençuts de que la humanitat camina espiritualment per rutes ben diferents; mes la realitat del viure, vulgués que no, ens ajup a complir aquelles imposicions, encara que les volgüem amagar amb hipocresia disimulada.

Crisi d'esperit, crisi de seny, crisi de voluntat, crisi d'educació, crisi de tantes i tantes coses, han portat al món a l'estat caòtic en què vivim, i en conjunt son les creadores de la misèria i manca de treball de que avui ens queixem. Tots hi tenim el nostre grà d'arena en aquesta culpa i difícilment podrà buscar-se un aturament a la caiguda, doncs aquells que prediquin solucions guaridores a base de la veritat, no seran escoltats per ningú; fins i tot, per lliberals que siguin, seran titllats de retrògades.

senyament, i tan minsos son aquests, que pot dir-se que hi són nuls. Penseu doncs que si l'Estatut no ens proporciona res en matèria d'ensenyament primari a les nostres escoles, ens cal als catalans proporcionar-nos-els; i si això no fem a les futures generacions els mancarà aquella decisió que és la grandesa dels pobles.

Per lograr que el nostre poble prossegueixi la marxa ascendent del catalanisme, ens cal educar als que han d'ésser els nostres substituïts demà, fent-los base de catalanitat permanent i concienta; per a lograr-ho avui no tenim altre mitjà positiu que la constant perseverança exercida per la Protectora i per a que aquesta pugui actuar necessita de l'esforç de tots els catalans. D'aquí ve la crida constant:

¿Ja sou de la Protectora?

perquè si no ho sou encara, i sentiu dintre vostre l'abrandament patriòtic amb més o menys intensitat—i estem segurs de que tots els catalans el sentim poc o molt—la invitació constant vos ha de decidir un dia a demanar un lloc en les rengleres d'aquest exèrcit que lluita any darrera any per la més alta finalitat patriòtica: la de fer catalans en la millor fornall on es forgen els esperits, la Escola i l'ensenyament.

J. RAMON B.

CRONIQUETA

Nosaltres hem sentit parlar de la terra de Xauxa i inclús n'hem vist aques en les quals hi ha uns boixos gravats que són una benedicció divina puig que segons ells allí no cal treballar ni preocupar-se de res. En aquell país tot és una benedicció i és una sort mai vista l'ésser subdit seu, car hom no s'ha de preocupar i les benaurances són complertes d'una màxima forma que ja és pot dir que és un nou paradís l'ésser nat en un poble que ni fronteres té, únic mitjà per que no sigui inquietat.

Es clar que aitals coses sols succeeixen en les comèdies i en els països de les faules o de l'ensomni, doncs d'ésser certes hi hauria estralls mai vistos per conquerir el dret de ciutadania, majorment en els nostres dies que tot està pels aires, i que l'adquirir el més infim costa un ull de la cara.

Però com que no tot és materialitat i l'essència d'espiritualitat de vegades domina, ens trobem, ja fa alguns dies

ens en assabentarem, de que Barcelona comença per apuntalar-se i tenir un peu al coll en la competència del país imaginari.

Es el cas que els fills del celest imperi en reconeixença del bé que es portaren els ciutadans de la mai prou rica, alabada, ponderada i *escarafallada* Barcelona, (i prou adjectius), els ingènus nipons, aquells homenets baixos i grassons, groguets de rostre i d'ulls oblicus, no saben com agrair el nom del famós carrer de Toquio que remembra la ciutat del seu vast territori, i ens volen obsequiar amb la ofrena de 140 cirerers, arbre fruital, que palesi continuament a la vista de tothom el seu agraiement posat a prova en honor dels barcelonins.

Sempre és un goig el constatar que una persona estimi, (avui que la ingratitude i l'oblid és plat del dia), majorment quan a aquestes persones no els mou cap altre interès al fer això, que demostrar un afecte sincer i noble; però molt ens temem que aquesta finesa sigui causa imprevista d'una batalla campal entre els marrecs en l'època en que fruitin els cirerers.

Imaginem-se, per un instant, una via cèntrica amb l'arbre verd de fulles i curulls de fruit, amb aquell be de Déu de cireretes vermelles que son una temptació per la vista i un incentiu per les mans.

Ja tenim uns bailets enfilats al arbre i d'altres parant la faldada del seu davantal per que al caure no es malmetin les cireres que'ls seus companys aixerrits enfilats van llençant-los. A tot això, compareix una altre colla i comença a disputar-los-hi el dret d'ésser ells qui cullin les cireres, car són del veïnat i reclamen dit dret, per ésser qui ho han de fer. I, baixen uns dels arbres i els altres comencen a barallar-se, en tant que uns urbans es personen per posar pau i el que fan és electritzar a les masses que allavors, comensen a fer cops de pedra mentre els empaiten els urbans, deixant en la fugida les cireres abandonades, que les recull algun vianant aprofitat, comentant-ho els ciutadans cada u a la seva manera, i disgustats alguns propietaris, puig degut a alguna pedra mal dirigida s'han trencats diversos vidres dels establiments.

Es clar que la escena transcrita és una fantasia nostra i estem segurs que no succeirà. Ara que el que es podria fer, ja que aquí sols es pensa en el negoci, és que en lloc de que les cireres japoneses s'en aprofiti la mainada, es

Secundant el desvetllament d'actuació recomanat pel Consell Directiu de la Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, la Delegació en aquesta vila es proposa dur a terme una actuació amb el propòsit de divulgar la

patriòtica obra que ve fent la Protectora, secundant-la amb alguns actes, entre ells un concurs de lectura i escriptura per infants i cercar el posseltisme necessari a fi de poguer intensificar la actuació a profit de l'ensenyament català en la nostra vila i comarca.

Des de que funciona a Catalunya aquesta benemèrita Associació, en comptades ocasions ha sigut ella tan necessària com en els moments que estem vivint. Una sèrie de circumstàncies que no és precís recordar, doncs totes elles estan ben presents en la memòria dels catalans que's preocupen de l'avenir de la Pàtria, han posat en la manera de pensar del nostre poble com una mena de convenciment de que res calia fer a favor de l'ensenyament català, i no obstant, això és ben lluny de realitat, ja que amb la concessió de l'Estatut les Corts de la República concediren comptades i minses delegacions i traspasos del ram d'en-

podria crear una contribució i tots els que les volguessin gustar, paguessin un nou impost. Aquí que tant blasmem de les coses, veuríem que no n'hi hauria per tothom que'n volgués, car Barcelona és exèntica en gran manera, i l'exotisme domina.

A mes... poguer tenir un privilegi que no el pot tenir tothom, be val unes pessetes aital distinció que serviria per donar-se to, i algunes vegades sentiríem dir: Li faré la merç de deixar-li menjar un grapat de cireres i creguim, que quan s'ha tingut aquest gust, un ja es pot morir!

En fi, que hi farem! Nosaltres voldríem veure aquests cirerers treient ufana i embadalir-nos en el bell cop de vista que oferiran; per quan sigui penssem organitzar un cor i anar a cantar-hi al·lò de la vella sarsuela: El japonès n'es molt trempat, molt tranquil, i molt gat, tant s'hi ha perdut, com s'hi ha guanyat...

ICAR

Barcelona, 8 de Maig de 1935.

LA LLEBRA

La Autonomia de Catalunya és una llebra de poc nascuda; Prat de la Riba l'alsa moguda, Cambó l'empaïta, li fuig poruga; Macià l'agafa joïós la cuida, Companys frenètic s'en desdijuna. Se li indigesta, pren una purga, Sal de Madrid és la beguda que l'esgracia amb pena injusta. Tant com l'estima i l'ha perduda! Torna la llebra tant corruptuda; qu'és una bèstia desconeguda la Autonomia de Catalunya.

AGONIA

¡Corbs de ponent com la despullen! Agonisan-te la deixen nua. Com sangoneres la sang li xuclen. Com antropòfags devoren crua. Per defensar-la manca un bon jutge. Els de la esquerra estan de purga. Els de la dreta molts, molts l'acusen. I els del centre la volen fusa. Van per matar-la si Déu no ajuda la Autonomia de Catalunya.

* * *

Del Resurrexit de Catalunya, ja'n parlarem quan Déu ho vulgui, quan soni l'hora, de la Aleluya.

MANUEL ROMEU GUIMERA

LITERARIES

Una imaginació massa exaltada

Jordi feia ja prop de mitja hora que s'esperava i per centèsima vegada va consultar el rellotge. Les cinc i vint-i-cinc minuts.

Era molt estrany que la Roser manqués a l'hora que havia dit al seu promès.

Una variada gamma de suposicions afluien a l'imaginació nerviosa i impacient d'ell. ¿Malalta?... Oh! Déu no ho volgués... Enfeïnada?... No podia esser... Sempre era molt matiner i sabia enllestir la seva tasca. Doncs... potser... un auto?... Un tranvia?... Oh!... era tan fàcil amb el continu i ràpid transitar d'aquests vehicles endimoniats...

I mentre tant ell, allà a la cantonada de sempre, contemplant tranquil la diversitat de vianants que s'anaven succeint amb inquieta velocitat, alternant, de tant en tant, amb una lleugera mirada a la cigarreta que, entre els dits, s'anava escursant a cada nova aspiració. Déu meu!... I si això fos cert!... Perquè si ella no venia quelcom havia passat. Calia obrar tot seguit; no fos cas que una indecisió llarga motivés una més difícil reparació al probable accident ocorregut.

Amb gest precís llençà la ja minúscula cigarreta al clot de l'arbre més proper i tot seguit i amb passa llarga, inicià una semblança de cursa en direcció al domicili de la seva estimada.

Els tres quarts que sovintment hi dedicaven quan era acompanyat per Roser, foren notablement rebaixats. Amb vint escassos minuts en tingué prou i massa, puig la seva imaginació, tenebrosament exitada, no li callà ni un segon, complaguda en presentar-li multitud d'escenes esgarrioses que li oprimien el cor, produint-li una suor freda que li empal·lidia la cara.

El nombre de persones que en foren víctimes de la quasi folla velocitat que imprimí a les seves cames, es gairebé impossible de precisar. N'hi hagué més d'una que dolorida per el cop o empenya sobtada, li correspongué amb un rosari de paraules no gaire agradables. Però ell no sentia ni veia a ningú obsessionat amb la turmentosa idea.

Amb uns quants salts, que cada u abastava sis o set graons, arribà al davant de la porta del pis de Roser. Una última esperança, que ell cuidà d'alimentar com un naufreg que s'aferra a un senzill i únic tauló, li reportà un xic de tranquil·litat. Però aquesta aviat fou esvaïda per el trist silenci que seguia a les seves repetides pulsacions al timbre. Res... ni l'opac i escandalós bordar del gos que tantes vegades l'havia molestat, avui podia sentir. Aquella quietut semblava ja el mut i eloqüent anunci d'una desgràcia que ell s'esforçava en no voler admetre, però, sens cap dubte, era la descarnada i crua realitat.

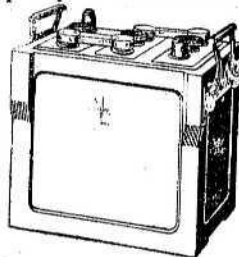
Intentà precisar les seves disperses i alterades idees a fi de treure una conseqüència lògica... Ella no s'havia presentat al lloc de costum... No era a casa seva... Si quelcom ho hagués impedit dins les hores de despatx Roser

Tallers Elèctrics FERRET-Vendrell

Tenen el gust d'innovar a sos nombrosos clients haver ampliat notablement els seus tallers per a la fabricació d'acumuladors per a l'automòbil que donaran sortida al carrer del Ferrocarril i al del Doctor Robert, número 48

Els nous tipos d'Acumuladors FERRE

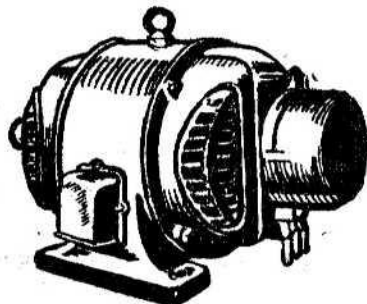
van tots equipats amb el tapat hermètic de la nostra exclusiva fabricació, que permeten desmontar-les fàcilment, i evitar totalment les sortides del electròlit.

Tallers Elèctrics FERRET

Especialitzats en la part elèctrica de l'automòbil des de 1924

Motors Dinamos Acumuladors

Dr. Robert, 48 i Carrer del Ferrocarril

l'hauria telefonat. Així, doncs, era obligat rendir-se davant l'evidència.

Sense sapiguer quina decisió prendre, quedà uns moments indecís a la porta del carrer. Maquinalment posà la mà a una butxaca interior i tragué la cigarra, l'obrí i agafà una cigarreta que introduí lentament entre els llavis. Sense pressa, contemplà el dibuix que adornava el petit estoig. Representava, bellament gravat, una noia en trajo de tennis que retenia amb la mà dreta una raqueta del mateix esport... Ah!... Si!... Ara recordava!... Si precisament mirant aquella mateixa figura ella li havia dit, la nit abans, al despedir-lo, que avui es trobarien al sortir de casa la modista!... Obsessionat en admirar-li els seus meravellosos ulls i observant estàtic els deliciosos moviments de la seva divina boqueta, era del tot impossible adonar-se'n del que Roser li deia. La falta de memoria, era ben bé perdonable. Es tan bonic pecar d'aquesta manera.

Sortí disparat envers la nova direcció, feliç de que els negres presagis que abans l'aturmentaven haguessin sigut definitivament derrotats i desferats.

De sobte sentí com si el seu peu s'hagués apoïat equivocadament sobre quelcom que, barrant-li el pas, li impedia caminar.

Un lladruc de dolor correspongué a aquella sensació estranya, com donant-li vitalitat. Era un gos. I aquell gos era... el Bobi!... Aquell accident fortuit que amb altra ocasió l'hauria apesarat notablement, sols li produí un lleu disgust d'esser el causant del mal de la pobre bèstia, barrejat amb una indefinible alegria, puig era el primer que trobava aquell dia, relacionat amb la seva estimada.

Li prodigà unes quantes carícies que tingueren la virtut de tranquil·litzar al animallet altra volta, demostrat amb l'allisament dels pels de l'esquena que, en trepitjar-lo, se l'hi havien posat de punta amenaçadorament, i logrà que continués el seu indecís passeig remenant aïrosament la llarga cua.

El seguí complagut un instant amb la vista, i quan anava a reprendre el camí interromput circumstancialment, vejà amb la natural joia que en direcció contrària i lleugera com un aucell, venia la deliciosa personeta objectiu de

tantes tribulacions passades. Venia amb un aire que no pogué definir, degut a la distància, si era optimista o precursor de tempesta amorosa, però que li confirmà les suposicions fetes anteriorment de que, veient-la, era impossible fer res més que admirar-la i estimar-la. Era tan bonica... Tan fina... Tan delicadament dolça... que sols l'alegria de veure-la ja li feia oblidar el sufriment d'abans, fent molt més bell el moment en que la retrobava.

Amb tot reconeixia haver entrat de ple dins el terreny del ridícul particular, usat amb molta freqüència per els enamorats, i no calia demostrar, als ulls d'ella, una nul·litat tan perfecta en l'art de la memòria... Era obligat dissimular...

Dominant-se l'emoció que lluitava per trair-l'ho, aconseguí mostrar-se, quan Roser se li ajuntà, amb la tranquil·litat acostumada, i amb accent segur que no demostrava el que íntimament sentia, digué...

—Ola, nena...

L'agafà cuidadós per el braç i comencaren a caminar. Ella demanà...

—Perquè no has vingut a casa la modista?... T'he esperat quasi tres quarts!...

Ell tosi lleugerament i, sense donar-li cap importància, contestà:

—Veuràs, hi havia molta feina i ha sigut precís que'm quedés al despatx. Després he agafat el tranvia cregut de que ja et trobaria aquí...

DAVID CUDOLÀ

Barcelona, Maig 1935.

ESPECTACLES

Novament s'ha donat el cas, en un programa de cine, de canviar-se les categories: la «bona» no agradà tant com a cinta que va en segon lloc. Diumenge passat va ocórrer aital «fenòmen» al Tívoli; fou més del gust del respectable la opereta alemana *El Diamante de Orlov*, amb Ivan Petrowich i la Liane Haid, uns numerets de música còmica, que no pás *Tres amors* amb ínfules de trascendalisme. Es clar que és interessant, però diria's, per altra part, que el temperament dels espanyols no és apropiat per al cinema. S'enraona massa depressa—o així ens ho sembla—, i costa una mica de seguir el que diuen; i aqueixa dificultat fa que perdi

TUPINAMBA

La **S. A. Tupinamba**, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

interès l'obra en general. Els films produïts en idioma estrany no presenten davant nostre aital contrarietat; parlin depressa, o no, als intèrprets, podem «seguir-los» bonament: les llegendes que hi posen expliquen tot el grà del argument, i l'espectador no cal que posi, en perjudici de les altres manifestacions, tota la seva atenció en esbrinar el que diuen, per a treure'n l'entrellat. Si en el teatre directe (no passat per l'aparell sonor) s'en escapen moltes frases, què no farà en el cinema, per bones condicions que tingui la màquina? Rès; som víctimes del maquinisme que tot ho abasega. *Ergo*: cal que en les cintes en castellà hi posin, també, llegendes, i així l'espectador no haurà d'estirar tant el coll ni les orelles.

REFRAN

ESPORTIVES

De la primera Volta ciclista a Espanya
El pas pel Vendrell

El passat dimarts i en direcció a Tarragona, creuaren nostra vila els participants en aquesta prova.

Una prova magna ha despertat sempre en nostra vila i afició comarcal, un interès extraordinari, per quin motiu els vilatans esperarem el pas formant doble columna per tots els carrers de la vila que acoplats amb el fort contingent comarcal l'aspecte tenia aparences de gran festa.

El pas dels participants, fou en compacte pilot, deixant-se preveure la bona norma dels organitzadors en el que fa referència els seguidors, puig les ordres dels mantenedors eren severes i acomplides. Així deuen ésser ordenades totes les curses per carretera, facilitant la bona marxa del corredor participant.

¶ Ara cal recordar que dintre poques setmanes creuarà nostra vila la XVII volta a Catalunya, cal doncs que tots els comarcans i vilatans prestin el seu apoi i repeteixin el gest del passat dimarts.

Notes Colombòfiles

Seguint el pla acordat de viatges, el passat diumenge foren enviats els coloms anellats 1934-35 a la distància de 240 quilòmetres (Sagunto). En aquesta avia els coloms dels socis de la nostra Penya Colombòfila, tingueren un ressonant èxit puig amb 3 hores 25 minuts arribaren 10 coloms dels 19 enviats, no tardaren gaire temps en presentar-se al reste.

Així mateix la Penya acordà que amb el fi de poblar més els colomars, en preparació a les aviaes de la vinenta tardor, ajornar les aviaes actuals i preparar-los per els concursos durant aquest temps.

Per la Federació Colombòfila Espanyola, ha sigut subvencionada la Penya Colombòfila d'aquesta vila amb la quantitat de 300 pessetes, per a la instal·lació dels treballs preliminars dels coloms, ja sia la màquina anelladora i marcatge, com la obtenció del rellotge cro-

nometador. Dita quantitat ja ha sigut rebuda.

Felicitem a la junta de la Penya Colombòfila del Club d'Esports per els èxits assolits i per la obtenció dels cabals necessaris, ja que els seus actes podran ésser cronometrats quedant la secció de concursos i aviaes a la categoria de les grans poblacions.

PERE BONSOMS

COMARCALS

Bisbal del Penedès

De Salamó

F. C. Salamó, 2 — Joventut Bisbalenca, 1

El millor element del Salamó... l'àrbit

Per completar una selecció a base de defensar els jersers salamonins ultra haver adquirit aquest Club destacats jugadors com Magrinyà, del Reus Deportiu, Pasqual i altres de l'Olesa F. C. i de Vilabella, tingué una «adquisició» per aquest encontre, evidentment la principal, i que els hi reportà la victòria, obtenint una copa que es posava en lluita. No ens interessa sapiguer els motius que l'inclinaren—a aquest element «adquirit»—a actuar d'aquella manera tan poc correcta, però l'essencial és que aquest personatge que era el senyor àrbit entrà al camp, decidit costés el que costés a afavorir d'una manera abominable a l'equip salamoní. Una demostració autèntica, foren les protestes contínues, que manifestà el públic d'aquelles comarques (malgrat no tenir els nostres jugadors bisbalencs gaires simpaties pels esportius d'aquella indrets).

La primera part, acabà amb el resultat de 2 a 0 favorable als locals, dominant en força intensitat, però a la segona represa les característiques de l'encontre canviaren totalment. A la vegada que anava transcorrent el temps també s'intensificava el domini bisbalenc, però quan havia de donar posivitat, l'àrbit, segurament enorgullit de poguer constatar el seu absolutisme, irrefragable, anulava l'intentona, assenyalant una falta que sols ell havia apreciat. Malgrat això arribà el gol dels visitants únic... legal que trobà el director de l'encontre. La Joventut animada amb aquest gol persisteix amb el seu domini... però també persisteix amb més augment encara, l'actuació partidista en extrem, del que comandà l'encontre, segurament al veure que la victòria la va obtenir per moments el «seu» equip adversari.

Els quinze minuts últims son d'una nerviositat pel públic a l'observar de la manera que el «refree» perjudica a la Joventut; però el moment més inaguantable fou quan un jugador salamoní incorregué en «penalty» i l'hi passà desapercebut, i volguent executar al moment una falta contra la Bisbal. Hi ha discussió entre jugadors i després el públic invadeix el terreny, perdurant uns moments de discussions contra l'àrbit; es reintegrà l'ordre i es finalitzà tot seguit la partida...

A l'entorn del camp es formaren grups, en els que s'hi desenvolupaven els corresponents comentaris. L'impressió és d'una adversitat per l'equip salamoní i ofensiva per l'àrbit. Hom li ha produït una magnífica impressió el joc desenvolupat a la segona part per l'equip bisbalenc, mentre hom es deia: La Jo-

ventut ha resultat batuda davant d'una selecció de gran consistència, tenint advers «l'element salamoní» que li ha usurpat un triomf per ningú discutible: l'àrbit.

Al bon company P. Bonsoms

Assabentat del que constata a l'edició anterior, l'hi he d'afirmar que és d'una autenticitat indiscutible. Comprèn que la contractació de l'encontre fou en temps massa reduït perquè poguessin desplaçar-nos un equip més superior, a desgrat de que els nostres esportius eren mereixedors de quelcom més. Però la clausula bàsica que serviria per confirmar definitivament que no era llogic desplaçar-nos l'equip que ens presentaren la trobaria si la meua discreció personal no m'impossibilités de publicar quelcom que es-

devindria comprometedor per a alguna persona d'alta representació esportiva.

SALVADOR MANÉ

BIBLIOTECA POPULAR

El resultat estadístic del mes d'Abril a la Biblioteca Popular és el següent:

Lectors que han concorregut a la Biblioteca: 2 084; 285 homes, 299 dones, 992 nens i 508 nenes.

Llibres llegits a la sala de lectura: 2.432 en total. 531, de Literatura; 240, de Història i Geografia; 197, de caràcter general; 80, de Ciències pures; 87, de Ciències aplicades; 77, de Belles Arts; 51, de Religió; 20, de Dret i Ciències socials; 14, de Lingüística; 26, de Filosofia; 1.109, de imaginació per a infants.

Lectors de revistes i periòdics: 259.

Lectors a domicili: 884. 177 homes, 444 dones, 103 nens i 160 nenes.

Llibres deixats: 972. 494, de Literatura; 160, de Ciències aplicades; 48, de Història i Geografia; 10, de Dret i Ciències socials; 23, de caràcter general; 15, de Religió; 36, de Ciències pures; 32, de Belles Arts; 13, de Filosofia; 2, de Lingüística; 139, de imaginació per a infants.

Préstec a fora vila: 88 llibres. 36, a Rodonjà; 26, a Riudoms; 4, a Sta. Oliva i 22, a Gornal.

Nous lectors inscrits al préstec: 16.

Artur QUINTANA

CIRURGIA - CALLISTA

ULLS DE POLL - DURÍCIES - MALS DE PEUS - UNYEROS
PROCEDIMENTS MODERNS
APARELLS ELÈCTRICS

Visita tots els Diumenges a la Perruqueria Planas

Visita a Barcelona: Plaça Llibertat, 25

Sindicat Agrícola del Vendrell

Venta al detall de

vi blanc i vi negre

a 30 cts. litre

a 25 cts. litre

PURESA GARANTIDA

Doctor Robert, 12

CASA CORBELLÀ

TORREFACCIÓ
AUTOMÀTICA PERFECTA

CLASSES DE GRAN RENDIMENT

per a Cafés i Bars

Tipo especial per a cafetiera

“Exprés”

Cafeters, Bars i Ultramarins
acrediteu vostres establiments
SERVINT

CAFES MERCADER - Telèfon 38 - **VENDRELL**

INFORMATIVES

L'embassament del Gaià

Llegim a la premsa que'l Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya ha informat favorablement en la seva primera actuació, la construcció de l'embassament del Gaià, que la premsa anomena per «Pantan de la Riera», dient a més que hom te la impressió de que aquelles obres comensaran aviat.

Ens alegrem de la nova; però ens cal insistir prop dels nostres convilatans per a que es decideixin a fer quelcom ja que per la manera com anomena la premsa aquesta obra, i per la forma com es va fent pública certa versió, tot fa creure que es tracta del projecte petit, en quin cas els interessos vendrellencs quedaran oblidats.

Fa pena constatar la indiferència vendrellenca. Nosaltres estem lliures de responsabilitat moral en aquest afer per el que tantes vegades hem demanat l'escalf popular, fins avui no aconseguim. Això no vol dir que ens en desentenguem; ans al contrari, voldríem veure a la vila ben interessada en allò que li representa una promesa de riquesa. Si els vendrellencs impossibles volen continuar vivint la vida miserable desentenenent-se del seu pervindre, nosaltres des de aquí batallarem per a que això no sigui, i si no ho aconseguim senyalarem les responsabilitats a que hauran incorregut tots els passius, comensant per aquells que son davant les organitzacions col·lectives vilatanes.

Encara s'hi és a temps, vendrellencs, a defensar el pervindre de les terres del Pla de Mar.

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; concedir una subvenció a la Unió Esportiva de Sans amb destí a la Volta Ciclista de Catalunya; heur e esment del resum de l'impost sobre l'enllumenat elèctric; aprovar diverses relacions de despeses; adquirir unes senyeres noves per a la Casa de la Vila; reparar el carro de les escoberies; autoritzar a Riegos y Fuerza del Ebro per a modificar unes línies elèctriques; heur e esment de la relació d'obres autoritzades per la Comissió de Foment; adherir-se a l'assemblea vitivinícola que ha de celebrar-se a Vilafranca del Penedès; vigilar el compliment del descans dominical per part dels estaments no afectats amb el mercat; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

El temps eixut

Per dues o tres vegades, durant aquesta setmana, s'ha iniciat la pluja; però ella no ha caigut i la terra eixuta i sota un sol riàller, gronxa avui les sembradures, curtes de canya i amb les espigues esperançadores senyalant el cel tan avar per nosaltres de l'aigua desitjada.

L'eixut és tan fort que fins les deus dels pous i fonts se'n ressenten en llur volum.

Per assegurar, de foo i de pedregada vostres collites i, de qualsevol altre risc, en general, consulteu a Plana, Major, 10, Tél. 3, Vendrell

Pau Casals acadèmic d'honor de la Acadèmia de Sant Fernando

En sessió extraordinària de la Acadèmia de Sant Fernando, de Madrid, presidida per el seu director, senyor Compte de Romanones, i tinguda el dia 7 dels corrents, fou nomenat per aclamació acadèmica d'honor el nostre compatriota l'important artista Pau Casals.

Una vegada més ens plau trametre al il·lustre vendrellenc la nostra enhorabona.

Noces

Dimecres passat s'emmaridaren en la església parroquial d'aquesta vila el conegut jove Jesús Trayner Jansà i la senyoreta Maria de la Pau Vilanova Poblet.

Els nuvis, als que desitgem tota mena de ventures, sortiren en viatge de noces visitant algunes ciutats espanyoles.

A la veïna Bisbal del Penedès dijous contragueren matrimoni el bon amic i col·laborador en Joan Solé Caralt i la senyoreta Rosa Mané Garriga.

Beneï l'enllaç el Reverent Dr. Mn. Bonet fundador de la F. J. C. de C. de quina institució n'és membre ben destacat l'amic Solé.

Als nuvis i a llurs famílies nostra enhorabona tot i fent vots per llur felicitat mes complerta.

CLINICA DENTAL

Martorell

ODONTÓLEG

VISITA A L'VENDRELL

Cada dia al matí de 9 a dos quarts d'una
El dimecres de les 9 matí a les 9 vespre
En divendres, no hi ha visita

DOCTOR ROBERT, 14 - TELÈF. 57

Corba perillosa

Són molts els accidents automobilístics que han de lamentar-se en la corba del final de la carretera d'Alcover a Santa Creu de Calafell i, alguns d'ells, amb conseqüències funestes.

Aquesta setmana solsament, han ocorregut dos accidents, un dels quals ha costat a un obrer l'amputació d'un braç.

Val la pena de que, sense demorar-ho gaire, les autoritats que tinguin cura de l'esmentada carretera, procedeixin a l'arranjament d'aquell lloc a fi d'evitar altres sinistres.

Respecte del particular ens permetem cridar l'atenció de la Generalitat, suara encarregada de dits serveis.

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL DIARI D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

Obituari

L'amic Joan Mercadé Caralt passa per la pena d'haver perdut al seu pare polític Ramon Figuera Canals.

A ell i als seus acompanyem en la pena que avui experimentem.

Ha mort a Valls el senyor Josep Coll de Romero, persona ben coneguda a vila per haver residit en ella algunes temporades.

Trametem a la seva vídua na Dolors Alvarez Ribas, i als seus fills el nostre pesam per tan sensible pèrdua.

Cambra oficial agrícola pro dels damnificats

Per no haver-hi consignació en pressupost per socorrer als damnificats dels temporals del 2 de març darrer, el senyor Ministre d'Agricultura recollint la gestió de la Cambra Oficial Agrícola de Tarragona recolzada eficaçment pel senyor Comissari de la Generalitat, i també assistida pels representants a Corts de Tarragona, ha començat la tramitació procedent a fi de conseguir que les Corts votin una quantitat destinada a indemnització, a qual efecte l'esmentat Ministeri ha tramès l'Instància i demés documentació presentada per la Cambra al Servei Agronòmic provincial, a fi de que comprovi l'existència i veracitat dels danys causats.

Així mateix la Cambra s'ha adreçat al Servei Nacional del Crèdit Agrari, reproduint la documentació relativa al danys, a fi de cooperar activament a les gestions del Ministeri.

Espectacles

Cine Tivoli.—Demà tarda i nit: «Fugitivos», la producció «Caprichos», la revista

«Noticiari Eclair Journal» i la cinta còmica «Gira Campestre».

Dilluns: Sessió vermunt amb la cinta documental «Forjas», tercera jornada de «La Sombra que mata» i la producció còmica «El asno de Buridan».

V. Lázaro-Dentista

Carrer Dr. Robert, 13-Vendrell

Consulta tots els dies

Els dimarts a l'Arboç del Penedès

CARRER MAJOR, 41

Paper rebut

«EL NOSTRE TEATRE»

Les obres suara publicades
i les de pròxima edició

Aquesta popular publicació, seguint la seva benemèrita tasca de renovar la nostra escena, acaba d'editar en els seus números, 28, 29 i 30, respectivament, les obres «Dues dones per un home», de J. Roig Guivernau, que és una farsa de fina comicitat; «El jutge està malalt», la formidable obra de Fages de Climent amb il·lustracions musicals del mestre Jaume Pahissa, les quals figuren també en el volum publicat, i «Victor Daura» l'excel·lent comèdia de J. Navarro Costabella, la qual empatà, en una de les votacions, amb l'obra que assolí el Premi Ignasi Iglésies 1934.

Ultra els volums esmentats, l'empresa editora de «El Nostre Teatre», per tal que tothom pugui tenir la col·lecció completa, acaba de posar a l'abast del públic les segones edicions de «Madame» la comèdia de major èxit de Lluís Elias i «Els homes forts» d'Albert Piera i Seris, l'obra guanyadora del Premi Ignasi Iglésies 1933.

Entre les obres d'imminent publicació a «El Nostre Teatre» se'n destaca «El veritable amor» l'exquisida comèdia d'Agustí Collado; «Cataclisme», de Joan Olivet, l'obra que en el concurs per otorgar el Premi Ignasi Iglésies 1934 assolí brillantíssima puntuació, i «Midas, rei de Frigia», l'obra de N. M. Rubió i Tudurí que en el mateix concurs aconseguí arribar a finalista.

Aquestes dades són prou eloqüents, perquè tothom, es doni compte que «El Nostre Teatre» és una publicació que cal adquirir-ne les seves edicions per conèixer les novetats teatrals de la nostra terra; encara més, si es té present que solament publica obres que mai no hagin estat editades.

SECCIÓ RELIGIOSA

Diumenge: A les nou missa solemne a l'laor de Sant Pancràs, cantada per la capella de música. A les onze, exercicis del mes de Maria. A dos quarts de quatre de la tarda, ensenyança del Catecisme. A les sis Rosari, Exercicis del mes de Maria i sermó pel Rnd. Mn. Jaume Estrada, Pvre.

Dilluns: A dos quarts de set, exercicis del dia 13 a St. Antoni i repartició del pa als pobres.

Dimecres: Festa de Sant Isidre. A les set missa començant la novena a St. Isidre. A les deu, missa solemne a Sant Isidre cantada per la capella de Música de la Parròquia.

Dijous: A les set de Comunió mensual del Patronat de Santa Anna.

Dr. Escarrà - L'Arboç

RAIGS X

Excel·lents Radiografies reus Econòmiques

Consulta de 2 a 3 hores convingudes

Barberia d'Andreu Rossell

Doctor Robert, 27

Establiment montat amb el millor confort modern

i amb

Sillons Americans

Serveis esmerats amb les més acreditades marques de Perfumeria

SECCIO OFICIAL

EDICTE

SUBASTA VOLUNTARIA

Antonio Ribas Raventós, como protector de los menores Elvira, Antonio y José Luis Jansá, anuncia la venta en pública subasta de unas tres doceavas partes de una casa situada en la calle de Mar, hoy de Salvador Reventós, de esta villa, señalada con el número setenta, por el precio mínimo de ciento veinticinco pesetas y a favor del mas benéfico postor, no admitiéndose posturas que no cubran dicho tipo.

La subasta se celebrará en la Notaría que fué de don Pedro Martín Carrera, calle Salvador Reventós número 91, en esta villa a las diez horas del día catorce del actual, hallándose en dicha Notaría los títulos de propiedad y condiciones de dicha subasta, para que puedan examinarlos los que quieran tomar parte en ella; previniéndose a los licitadores que deberán conformarse con los mismos, sin que se admita después del remate ninguna reclamación por insuficiencia o defecto de los títulos.

Vendrell a siete de mayo de mil novecientos treinta y cinco.—Antonio Ribas.

REGISTRE CIVIL

Naixements: cap.

Matrimonis: Francesc Huguet Viada amb Ampar Martín Roca; Jesús Trayner Jansá amb Maria de la Pau Vilanova Poblet; Josep Rosell Guasch amb Maria Baldrís Casellas.

Defuncions: Maria Riembau Mitjans, de 80 anys, Pou 21.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

MASIA AMB BOSCO

ben comunicada, es comprará.—Escriure Apartat 415. Barcelona.

Es venen 11 jornals de terra

tocant a Mas Canyís, amb garrofers vinya i oliveres. Donarà raó el recader Minas, d'aquesta villa.

Es ven una propietat

plantada d'ametllers, oliveres, vinya, camp i regadiu, tocant al poble de Santa Oliva. Es vendrà en conjunt i també a partides. Donaran informes a la impremta d'aquest periòdic.

La barberia d'Amadeu Esvertit
establerta a la Plaça de les Garrofes

ha sigut adquirida per Enric Ivern i serà regentada per Pere Montserrat

Serveis esmerats i amb tot higiene

Blgues de Ferro

Bàscules i Cuines econòmiques a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores

CAIXES DE CAUDALS

Serralleria de Pau Socías (Traus)

PRIMERA COMUNIÓ

Imp Ramon Vendrell

GRAN ASSORTIT EN

Estampes i Recordatoris